

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **A. K.**

skazanego za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 października 2023 r.,

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie kosztów związanych ze sporządzeniem i
wniesieniem kasacji

na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1184 ze zm.) oraz § 2, § 3, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18 ze zm.)

p o s t a n o w i ł

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W., Kancelaria
Adwokacka w B., obrońcy z urzędu skazanego A. K., kwotę
442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa zł osiemdziesiąt groszy), w
tym 23 % VAT, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie
kasacji.**

UZASADNIENIE

Adwokat B. W., obrońca z urzędu skazanego A. K., sporządził i wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 8 lutego 2023 r., sygn. akt II Ka 308/22.

Postanowieniem z dnia 13 września 2023 r., sygn. akt IV KK 267/23, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

Wnioskiem z dnia 29 września 2023 r., adwokat B. W. zwrócił się o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w kwocie 1 476 zł, na podstawie § 11 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt SK 66/19.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie jedynie w części.

Bez wątpienia obrońcy z urzędu należała się opłata za sporządzenie i wniesienie kasacji w przedmiotowej sprawie. Opłatę tę należało jednak przyznać w kwocie wynikającej z § 17 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18 ze zm.) tj. w kwocie 442,80 zł (360 + 23 % VAT), a nie w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2023, poz. 1964 ze zm.). Ten ostatni akt prawny nie odnosi się wszak do opłat za pomoc prawną udzielaną przez adwokata z urzędu.

Jednocześnie należy wskazać, że nietrafny jest pogląd obrońcy, że wysokość należnej mu kwoty winno wyznaczać stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt SK 66/19. Orzeczenie dotyczące rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) i osadzone na gruncie stanu faktycznego związanego z postępowaniem cywilnym, nie uzasadnia odstąpienia od stosowania przepisów powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. w procesie karnym, gdzie zasady wyznaczania obrońcy z urzędu regulują m.in. § 2, § 3, § 6 i § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2020 r. w sprawie sposobu zapewnienia oskarżonemu korzystania z pomocy obrońcy z urzędu (Dz.U. z 2020 r., poz. 1681) – por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2022 r., V KK 670/21, a także uzasadnienie zdania odrębnego do punktu II. wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 marca 2021 r., IV Ka 85/21 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2023 r., sygn. akt IV KK 45/23.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[SOP]

[ms]